

gaarde. Disse to Sider af Sagen ere for mig de væsentligste. Naar det da gælder om at træffe nærmere Bestemmelser med Hensyn til Reguleringen og Jættættelsen af Maalet, vil jeg gøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at vi staa her over for et utvivlsomt tilbent Punkt, som kan blive mere eller mindre skæbnesvangert for Fiskeriet. Naar man der vil søge at opnaa det væsentlige, tror jeg, at man vil gøre Klogt i at støtte det Forslag, som dog i Hovedtrækkene har faaet Tilslutning fra den ærede Ministers Side, nemlig Vædringsforslaget Nr. 17. Ganste vist har den ærede Minister taget Forbehold over for Forslagets første Del, andet Stykke, men det er jo givet — dert er jeg ganste enig med den sidste ærede Taler — at vi ere alle enige om, at Lovgivningsmagten har Ret til at regulere og derved ogsaa Ret til at indskrænke Aalegaardsretten, men hvad enten det sker ved Lovbestemmelser her eller ved Afgørelser i Kraft af en Kendelse, der falder fra et Aalegaardsnævn eller en Kommissionsion, er det faktisk, principielt set, det samme. Jeg skal derfor henstille til den ærede Minister, om han ikke kunde være i Stand til ved Tilslutning til Vædringsforslaget Nr. 17 at bidrage til at faa det vedtaget her i Tinget, hvorved det vilde faa en saadan Støtte, at det mulig kunde blive gennemført som endelig Lov. Jeg tror, at han gør ikke Klogt i at gaa videre end til, hvad der indeholdes i Forslaget Nr. 17, navnlig da der ikke er Tale om nogen Væfensforskælf, men kun om en Hensigtsmæssighedsgrad.

Berntsen: Paa dette Tidspunkt af Forhandlingerne skal jeg med Fornøjelse efterkomme den ærede Formands Anmodning om at fatte mig kort. Jeg skal blot tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger. Allers først skal jeg yde den ærede Ordfører for Udvalget min Kompliment for den Betænkning, her foreligger. Det er sjældent, at man ser en Betænkning af et saa videnskabeligt Indhold som denne. Den ærede Ordfører, som jo er Lægmand, tumler med stor Lethed med de sværeste og mest omskridte Teorier paa Fiskeriets Omraade. Han drøfter Spørgsmaalet om Væfsteori og Formerelses-teori, han forklarer for os blandt andet, i hvilken Dragt Valen fremtræder, dels i „Væfstragt“ og dels i „Yngletragt“. Mest

imponerer mig dog, hvad det ærede Medlem oplyser om de „pelagiske“ Eg. Jeg forstaaer saa meget vel, at den ærede Ordfører har ladet dette Ord: „pelagisk“ trykke med dobbelt fede Typer, for at det ikke skulde undgaa nogens Opmærksomhed. Jeg takker den ærede Ordfører, fordi han af Hensyn til os læge Medlemmer har været saa elst-værdig at forklare, hvad der skal forstås ved pelagiske Eg. Men, naar man nu med Glæde har læst denne Betænkning igennem ikke blot for dens videnskabelige Indhold, men ogsaa for den Form, hvori den fremtræder, — den er skrevet som et rigtigt Indlæg, saa at jeg kan sige, at ingen københavnsk Proturator kan skrive den bedre, — og saa kommer til Slutningen, forbauses man ved at se, at tvende Mindretal, der have siddet 2 Aar i Udvalg sammen med den ærede Ordfører, maa erklære sig fuldstændig renonce over for den videnskabelige Side af Betænkningens Indhold, og de troste sig med, at Betænkningen dog kan blive staaende ved sit Værd, fordi den i Virkeligheden ikke har noget med Vædringsforslagene at bestille. Den ærede Rigsdagmand for Præstø Amts 6te Valgtreds (Vojfen) var inde paa dette, og flere ærede Medlemmer have forekommer det mig, villet bebrejde den ærede Ordfører, at Betænkningens reelle Indhold ikke stod i saa nøje Overensstemmelse, som ønskeligt var, med Vædringsforslagene. Det kan jeg ikke bebrejde den ærede Ordfører, jeg synes tværtimod, det vidner om, at den ærede Ordfører er en moderat og medgørlig Mand. Han udtalte nemlig ved første Behandling over for Ministeren meget bestemt og meget koncist, idet han beklagede Ministerens Stilling over for den foreløbige Betænkning, at han havde den Opfattelse, at den foreløbige Betænkning skulde i Aar blive den endelige Betænkning. Se, dette har den ærede Ordfører holdt. Ganste vist passer Betænkningen bedre til de Vædringsforslag, der forelaa i Fjor; men naar den ikke passer til Vædringsforslagene i Aar, saa glæder det mig dog, fordi det viser, at den ærede Ordfører ikke har hængt sig saa meget i Teorierne, men været den praktiske Politiker, der for at faa et virkeligt positivt Resultat har forladt Teorierne og i Vædringsforslagene er gaaet ind paa rimelige Forslag, der lette Udfigterne for Lovens